

hvorledes Professor Henriques' Standpunkt til disse fysiologiske Læresætninger har været. Han skriver i en Polemik i 1905 med Dr. Hindhede: „Imidlertid synes alle anstillede Forsøg at tyde paa, at Amiderne i Planterne (Asparagin, Glutamin osv.) ikke kunne erstatte Æggehvidestofferne, og at deres Betydning for Organismen er analog med de kvælstoffrie Stoffers.“ Men efter at denne Beretning er kommen frem, skriver den samme Professor noget ganske andet i et tysk Tidsskrift om det danske Forsøgslaboratoriums sidste Forsøgsrække, hvoraf Laboratoriet, som jeg før kortelig nævnte, har uddraget den Sætning, at Amidekvælstofferne ikke kunne dække det Kvælstofforbrug, som direkte bestemmes som Æggehvidestofforbrug. Netop paa samme Maade, som man har opfattet Sagen paa Grundlag af Beretningen saavel i Danmark som i Tyskland og Frankrig, udtaler Professoren ogsaa nu i dette tyske Tidsskrift, at der af Beretningen fremgaar, at man nødes til den Antagelse, at Amidekvælstof har fungeret som Æggehvidekvælstof. Det er i høj Grad beskæmmende for dette Laboratorium, hvortil der aarlig ydes en saa stor Bevilling, at det ikke gaar mere rationelt til Værks i at uddrage Lære af disse Fodringsforsøg. Jeg skal ikke sige mere om Dr. Hindhede udover dette, at jeg vil oplyse, at han saa har faaet den Tak for sit Medarbejderskab, som Verden giver sine fremragende Folk, en dygtig Portion Utak. Men han klarer sig nok.

Men indenfor Landbruget har man ikke været tilfreds med dette Resultat. De jydsk Landboforeninger have nedsat et Udvalg til at overveje, hvad der var at gøre til Gavn for Forsøgsvæsenet og for at opnaa en Forbindelse mellem Forsøgslaboratoriet og Hindhede, og ved at nedsætte et saadant Udvalg viser man, at man interesserer sig for at faa en anden Ordning end den, man hidtil har haft. Det er ogsaa meget uheldigt, at det samme Laboratorium ligger inde med adskillige Aars uopgjorte Forsøg med Malkekøer. I de sidste 7 Aar have vi kun faaet en Beretning om Malkekøer, nemlig den, som Dr. Hindhede gav Grundridset til, altsaa den Beretning, hvori der fandtes den udmærkede Fysiologi, som var rent forkert tydet i selve Beretningen — hvad der ikke gjorde saa meget, da alle kunde forstaa, at den var forkert, takket være den udmærkede Arbejdsmaade, som er gaaet i direkte Arv fra Fjord. Jeg mener, det har nogen Betydning for den fremtidige

Udvikling, at man kommer ind paa mere sikker Grund, og jeg vil derfor slutte dette Afsnit med at sige, at der burde drages Omsorg for, at det praktiske Landbrug faar mere Indflydelse paa Laboratoriets Ledelse og Ledelsen af Forsøgsvæsenet end hidtil. I Overensstemmelse med et Krav, der næres i Landbruget, tror jeg, det vilde ske bedst ved, at Forsøgslaboratoriet fik sit eget Tilsynsraad eller sin egen Direktion, hvad man vil. Det vilde sikkert under Hensyn til de gode fysiologiske Resultater, der ere naaede under Dr. Hindhedes korte Medarbejderskab, være heldigt, om der kunde blive taget Hensyn til det af ham til Justitsministeriet indgivne Andragende om at maatte komme til at gøre Kostforsøg med Mennesker, der rimeligvis let ville kunne udføres til Fængselsinstitutionens Tarv. Jeg ved f. Eks. ikke, om ikke den forhenværende Justitsminister Alberti kunde blive en udmærket Forsøgskanin.

Jeg vil nu kun gøre nogle Bemærkninger angaaende et Forslag om at stryge et Par Tusinde Kr., som det kgl. danske Landhusholdningsselskab faar i Husleje-godtgørelse. Jeg kan erklære mig fuldstændig enig i de Betragtninger, der gaa ud paa, at det vilde være mere tidssvarende og mere i Overensstemmelse med vor demokratiske Udvikling, om den omfattende Landboforeningsvirksomhed i Forbindelse med de tilsvarende Husmands-Organisationer kunde være indrettet paa at yde Landbrugsministeriet den raadgivende Støtte, som det kgl. Landhusholdningsselskab gennem henvend halvandet Hundrede Aar har ydet Regeringen. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa at besvare dette Spørgsmaal om disse 2,000 Kr., men jeg skal gøre opmærksom paa, at man meget vel er vidende om indenfor det praktiske Landbrug, at der af Landbrugsministeriet forlanges af dette Selskab en virkelig Hjælp, som det maaske ikke er korrekt at forlange uden Betaling. Jeg skal f. Eks. nævne Ledelsen af Konsulentinstitutionen. Saa længe man forlanger en saadan positiv Tjeneste, kan der rejses Tvivl om, hvorvidt det er korrekt at inddrage disse Penge, men naar ogsaa jeg rører ved denne Bevilling, er det, fordi jeg gerne ved mine Udtalelser vil bidrage til, at vi faa at høre, hvad den højtærede Landbrugsminister mener om den Mulighed, at Administrationens Tyngdepunkt i denne Henseende kunde flyttes over mod de mere demokratiske Landboforeningsorganisationer, altsaa Landboforeningerne og Husmandsforeningerne. Det er muligt,